

יוסף שמו שעתיד לדרוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות, וגם רשב"י בעצמו גילה הרבה בחלק הנגלה, וכמו ששמענו ממורינו הגה"צ רבי שמעון זליכעובר זצוק"ל (המשגיח בשיבת חכמי לובלין) שאמר שברוב פעמים בש"ס שמצינו שיש פלוגתא בין רשב"י לתנא אחר הלכה כר"ש, (ומסתמא שאמר זה לא מפי השמועה אלא שהיה נהיר ליה וידע בעצמו שכך הוא) ובדבר זה מצינו לתוקף גדלותו וכוחו של רשב"י שמלבד מה שגילה בחלק הנסתר וסודות התורה גם גילה הרבה בתורה שבע"פ ונפסקה ההלכה כמותו.

והנה בכוחו של רשב"י היה לגלות בכל דבר את שורשו ועיקרו ועי"ז גילה לחלק זה של פנימיות התורה ששייך ג"כ לתורה שבע"פ, ועיקר הגילוי היה בימי ספירת העומר שהם ההכנה לקבלת התורה.

ועפ"י זה יש לבאר הזמר נעבד להון כתרין במילין יקירין שנרמז שהכתר נעשה ע"י התורה שבע"פ והמצוות דרבנן, בשבעין עיטורין י"ל שנרמז לשבועות, דעל גבי חמשיין י"ל עפ"י מה דאיתא בספה"ק שמרמז לימי הספירה שהם חמישים יום, וכוונתו לומר שבימים אלו של הספירה לפני שבועות נעשה לבחינת הכתר ע"י התורה שבע"פ.

ומצינו שנרמז בזה לכתרה של תורה, והנה ידוע שהכתר אינו חלק מעצם הגוף אלא רק עומד עליו מלמעלה, והוא חלק נפרד שעומד על הראש ועיקר מטרתו היא לייפות ולייקר ולהחשיב את אותו הדבר כעין כתר מלכות וכדו', וממילא י"ל שכמו"כ נרמז כאן גם לכך שכל עניין המצוות דרבנן והתורה שבע"פ אינם כמו עוד חלק בתורה, אלא כביכול דבר נפרד המעלה ומגביה את כל התורה כעין הכתר בראש שמחשיב את הדבר, וזהו ענין כתר תורה שכולל את כל התורה ועושה לה בחינת כתר, ובכח דברים אלו מתעלים בתורה, וכמו"כ גם התורה עצמה מתגדלת בכך.

תשנ"ז, צפת ליל שב"ק פ' בהר בשם זקני הרה"ק מהרד"ב מביאלע זיע"א איתא לרמז מנוסח הזמירות לליל שב"ק: נעביד להון כתרין במילין יקירין בשבעין עיטורין דעל גבי חמשיין שרומז לימי הספירה שהם ההכנה לקבלת התורה יעו"ש. (ז"ל הספה"ק "מגיד דבריו ליעקב" ס: עז: ... והוא שיסד הפייטן (זמר האריז"ל ליל שב"ק) נעביד להון כתרין במילין יקירין כי בחג השבועות זמן מתן תורה לישראל באין ברום המעלות אל ספירת כתר, והוא אמרו במילין יקירין עם הספירה הוא הדיבורים הטובים היוצאים מפה עם קדוש הם גורמים שנעביד להון כתרין היינו להגיע עד הכתר)

ולבאר דבריו הק' י"ל דהנה על מנין התרי"ג מצוות התורה הוסיפו חז"ל עוד שבע מצוות דרבנן ויחדיו עולה תר"ך כמנין כתר, ולזה נרמז במש"כ נעבד להון כתרין דהיינו שנעשה לבחינת כתר ע"י במילין יקירין שכוונתו למצוות דרבנן, שהרי מצינו בלשון הגמ' שתקנות חז"ל נקראים מילי דרבנן, (ואיתא בגמ' (ע"ז לה). מאי כי טובים דודיך מיין כי אתא רב דימי אמר אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם עריבים עלי דברי דודיך יותר מיינה של תורה וכו'), וזהו במילין יקירין שבכוחם נעשה ה"כתר".

והנה מצינו שבגמ' (שבת כג.) יליף מהפסוק לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל לכח זה שניתן לחז"ל לחדש מצוות ולעשות תקנות (כדאיתא שם: והיכן צונו רב אויא אמר מלא תסור רב נחמיה אמר שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך.) ויש לדקדק מלשון הפסוק שנכתב ה"דבר" שזה הוא מילי, וי"ל שלכן תקנות חז"ל שילפינן ממש"כ הדבר נקראים מילין יקירין.

והנה עיקר הגילוי של תורה שבע"פ היה בימי הספירה, שהרי רשב"י לפני פטירתו בל"ג בעומר גילה הרבה מסודות התורה שכל זה שייך לחלק התורה שבע"פ, וגם היה תלמידו של רבי עקיבא שממנו נתגלה הרבה מחלק התורה שבע"פ כדאיתא בגמ' (מנחות כט:): אדם אחד יש שעתיד להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן

דברות קודש פרשת בחוקותי

וכו) י"ל שכמו"כ שייכת בחינה זו גם בשאר מצוות, ואף שבוודאי אין שייך לקיים מצוה ע"י לימוד, אמנם עכ"פ לגבי זה שתיחשב אותה מצוה בכללות קיום התרי"ג מצוות שייך ג"כ ע"י לימוד התורה, ועי"ז נחשב לאותו אחד כאילו קיים את כל התורה.

וידוע דבעל הבני יששכר זיע"א חיבר ספרו "דרך פיקודך" שבו נתבארו כל ענייני המצוות עם כל חלקיהם, דהיינו חלק המעשה וחלק הלימוד וכו', ושייך שע"י חלק הלימוד יחשב למי שלומדם כמו שקיים את כל התורה.

ולפי"ז יש לבאר נעבד להון כתרין היינו שרוצים לעשות ולהגיע לבחינת כתר שזה ע"י שקיימו את כל תרי"ג מצוות התורה עם הז' מצוות דרבנן, שייך רק ע"י מילין יקירין דהיינו לימוד התורה, שע"י שלומדים את ענייני המצוות נחשב לו כאילו קיימם, ועי"ז שייך להגיע לבחינת כתר.

עוד י"ל באופן אחר דהנה מצינו בכל מצוות התורה שנכלל בהם כמה חלקים כמו חלק המעשה שהוא עיקר קיום המצוה, וחלק הלימוד שהוא התלמוד תורה ששייך לכל מצוה, ואיתא בספה"ק שכל אדם מישראל צריך להשתדל לקיים את כל התרי"ג מצוות ולהגיע לבחינה של כללות התרי"ג מצוות, ואף שאין שייך כלל במציאות לאדם שיעשה את כולם, שהרי ישנם מצוות הנוהגות רק בכהנים ואין שייך לזר לקיימם, וכמו"כ ישנם דברים שהם להיפך, וא"כ האיך שייך לאדם שיקיים את כל התרי"ג מצוות.

ולזה נתבאר בספה"ק שאותם מצוות שאין שייך לקיימם יש להשלימם ע"י חלק התורה, ועי"ז שהאדם לומד בתורה את אותה המצוה נחשב לו כאילו קיימה.

וכמו שמצינו בפירושו לגבי קרבנות דאיתא בגמ' כל העוסק בפרשת חטאת כאילו הקריב חטאת, (מנחות קי.) אמר ריש לקיש מאי דכתיב זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם כל העוסק בתורה כאילו הקריב עולה מנחה חטאת ואשם

ענייני דיומא ל"ג בעומר

עושין רצונו של מקום מלאכתן נעשית על ידי אחרים שנאמר ועמדו זרים ורעו צאנכם וגו',

ואפשר י"ל באופן אחר שענין חורש זורע כוונתו לענייני רוחניות וכמו שידוע מש"כ הספה"ק לדמות את מלאכות הפת לעמל הנצרך לתלמוד תורה, וכביכול בתורה צריכים למלאכות בבחינת חרישה זריעה וכדו' ברוחניות, בשביל להגיע לבחינה של פת שמסתמא מרמז לחלק של פנימיות התורה.

וכמו שמצינו דאיתא בגמ' (סוכה כח.) דבר גדול ודבר קטן דבר גדול מעשה מרכבה דבר קטן הויות דאבי ורבא וכו', שכוונתו שלגבי סודות התורה שמתקנים בזה את כל העולמות כולם נחשבים הויות דאבי ורבא לדבר קטן, והוא בבחינת חרישה זריעה שהם הפעולות הראשונות שנעשים בפת.

וממילא יש לבאר כוונת דברי הגמ' שלאחר שרשב"י ראה שהעולם עדיין אוחזים בבחינה של חרישה זריעה

תשנ"ט (לחיים טיש) בגמ' (שבת לג:) במעשה דרשב"י ובנו בשעה שיצאו מהמערה איתא נפקו חזו אינשי דקא כרבי חרעי אמר מניחין חיי עולם ועוסקין בחיי שעה כל מקום שנותנין עיניהן מיד נשרף יצתה בת קול ואמרה להם להחריב עולמי יצאתם חזרו למערתכם:

והנה לשון זה של מניחין חיי עולם ועוסקין בחיי שעה איתא בכמה מקומות בש"ס, וברשב"י פירש ז"ל: עוסקין בחיי שעה - דאפשר על ידי נכרים, והקדוש ברוך הוא מחלק מזון וריוח לעושי רצונו:

ולכאורה הדבר צ"ב שהרי בשביל לחיות צריכים לחרוש ולזרוע וא"כ על מה היתה טענתו, ולפי פשוטו צריך לומר דרשב"י אזיל בזה לשיטתו בגמ' (ברכות לה:) דס"ל אפשר אדם חורש בשעת חרישה זורע בשעת זריעה וקוצר בשעת קצירה ודש בשעת דישה זורה בשעת הרוח תורה מה תהא עליה אלא בזמן שישראל

דברות קודש

פרשת בחוקותי

אלוקי ממעל, והאריכו לבאר שנקודה זו היא בבחינת הבריה התיכון שישנה בכל יהודי לנקודה הפנימית שאין שולט בה שום פגם.

וממילא בכוחו של רשב"י היה להתבונן בשורשו של כל יהודי ולהגיע לאותו המקום שלא נפגם אצלו, ובכח זה היה יכול לפטרו מן הדין ולהחזירו למוטב.

ובמפרשים איתא לבאר הענין שרשב"י אזיל בזה לשיטתו דס"ל לגבי מלאכת שבת בשניים שעשאוה שאם זה אינו יכול וזה אינו יכול פטור. (גמ' שבת צב:) אמר רב יהודה אמר רב ואמרי לה אמר אביי ואמרי לה במתניתא תנא זה יכול וזה יכול רבי מאיר מחייב ורבי יהודה ורבי שמעון פוטרם זה אינו יכול וזה אינו יכול רבי יהודה ורבי מאיר מחייבים ורבי שמעון פוטר.

וא"כ שייכת בחינה זו גם לגבי קיום המצוות שכביכול הגוף והנשמה כל אחד לעצמו בבחינת אינו יכול ולכן פטורים. (עפ"י מה דאיתא בגמ' (סנהדרין צא.) גוף ונשמה יכולין לפטור עצמן מן הדין כיצד גוף אומר נשמה חטאת שמיום שפירשה ממני הריני מוטל כאבן דומם בקבר ונשמה אומרת גוף חטא שמיום שפירשתי ממנו הריני פורחת באויר כצפור) אמנם וודאי שעפ"י נגלה קשה לפטור מן הדין.

שהוא חלק התורה של הנגלה הקפיד עליהם כי לפי דרגתו היה נחשב דבר זה כלפי הדרך שצריכים להגיע בה לחיי עולם כמו שעוסקים בחיי שעה, שהרי אין שייך לישאר רק עם דברים אלו.

בגמ' (סוכה מה:) ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין וכו',

יש לבאר העניין דהנה עיקר כוחו של רשב"י היה בעניינה של פנימיות התורה, ועי"ז שמתבוננים בפנימיות שייך לראות שהחטא אינו חטא.

דהנה עניין סודות התורה הוא הבירור בעומק עד שמגיעים לשורש הדבר, שהרי רב עומקה של התורה וכל כמה שיוורדים יותר לעומקה בכדי לברר ולהבין את שורשם של הדברים מגלים בזה את סודות התורה, ובדבר זה היה כחו של רשב"י שהוא יורד בכל דבר לשורשו ועי"ז גילה את סודות התורה.

וי"ל שכמו"כ שייכת בחינה זו אצל איש ישראל שאף שחטא שורש נשמתו נשאר כולו טוב וכמו דאיתא בספ"ק ששורש נשמות ישראל כולו טוב והוא חלק

גל עיני ואביטה

על נסיעותיו של כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א למירון בל"ג בעומר – ה'

רשמים וזכרונות משבת התאחדות אנ"ש בצפת לפני כשלושים שנה - פ' בחוקותי ל"ד בעומר תשמ"א

לרבים מאנ"ש זכורה שבת התאחדות דאנ"ש שהתקיימה בראשות כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א בעיה"ק צפת לפני שלשים שנה בשנת תשמ"א בה התכנסו יחדיו רוב מניינה ובניינה של חסידי סטריקוב בארה"ק, ביניהם זקני ונכבדי אנ"ש שכבר הלכו לעולמם כמו הרה"ח הישיש ר' דוד צבי גרליץ זצ"ל מת"א הרה"ח המפואר ר' זלמן משה חסידה זצ"ל ובנו הרה"ח ר' חיים דוד זצ"ל מירושלים הרה"ח ר' ישראל יצחק הכהן כרמל זצ"ל מת"א הרה"ח ר' זאב ויכלדר זצ"ל הרה"ח ר' יצחק גבירץ זצ"ל ממתפללי ביהח"ס דאנ"ש ברחוב חיי אדם בירושלים עיה"ק והרה"ג ר' חיים פישמן זצ"ל מחיפה, בלטה במיוחד בואם של אנ"ש מירושלים עיה"ק לשבת זו עד שבאופן נדיר לא נשאר מנין בביהח"ס דאנ"ש ברחוב חיי אדם. שבת מיוחדת זו נתקיימה אף שבאותה השנה היו כבר מספר הזדמנויות בהם נתכנסו כל אנ"ש יחדיו כמו בשב"ק פ' יתרו בה חל י"ט שבט יומא דהילולא דכ"ק רבינו האדמו"ר הזקן זיע"א שנדיר שחל בשב"ק ורבים מאנ"ש שבתו אז בחצר קדשו של רבינו זיע"א בתל אביב, במוצאי אותה שבת נתקיימה הכנסת ספר תורה שנכתב לעי"נ הרה"ח הנכבד ר' פלטיאל שינפלד זצ"ל לביהח"ס דאנ"ש ברחוב הלפרן בבני ברק, כחודש לאחמ"כ בשבת שקלים נתקיימה לראשונה שבת התאחדות בחורי אנ"ש מרחבי הארץ ששבתו יחדיו בתל אביב סמוכים על שולחנו של כ"ק רבינו זיע"א וזאת לאחר שבאותה תקופה נתגבשו בחורי אנ"ש ונתייסדו ה"חבורות" מידי שבוע, לאחמ"כ בראש חודש אייר נתקיימה הכנסת ספר תורה נוספת לביהח"ס בבני ברק שנכתב לעי"נ הרה"ח המפואר ר' יעקב בורנשטיין זצ"ל בה גם נתכנסו אנ"ש מרחבי הארץ ולאחר כל זה עדיין הרגישו רבים מאנ"ש צורך לקיים שבת התאחדות לכללות אנ"ש, מאחר שבאותה השנה חל ל"ג בעומר ביום שישי ראו הזדמנות ליסוע יחדיו לשבת התאחדות בצפת, ולכן לאחר סיום מעמד הכנסת ס"ת שנתקיימה בחדר האוכל של ישיבת אוהל יעקב ניגשה קבוצה נכבדת מחשובי אנ"ש לבקש מרבינו זיע"א ליסוע לשבת כשהם מזכירים את השבתות שנוערכו בעבר בשנים תש"ל – תשל"ג בכפר שמאי.

כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א הבטיח לשקול את הדבר ולאחר מספר ימים הביע בפני מקורבו הרה"ג ר' ישעי' רפפורט שליט"א את הסכמתו לנסיעה זו, מיד החלו עסקנים מצעירי אנ"ש בארגון כשבראשונה דאגו לשכור את המבנה של "ישיבת צפת" בעיר העתיקה שתלמידיה נשלחו לשבת חופשה, במבנה זה היו חדרי פנימיה רבים ובנוסף חדרי שיעורים רחבי ידיים בהם לנו בחורי וילדי אנ"ש ע"ג מזרונים, סעודות השבת וה"טישים" התקיימו בחדר האוכל ואילו תפילות השבת התקיימו בקומה העליונה באולם ביהמ"ד שהינו רחב ידיים.

דברות קודש

פרשת בחוקות

בערש"ק יום שישי ל"ג בעומר בשעה 10.00 בבוקר הגיע כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א שחפץ ליסוע בצוותא חדא עם אנ"ש לבני ברק בלויית הרה"ח המפואר ר' דוד צבי גרליץ זצ"ל והרה"ח הנכבד ר' ישראל יצחק הכהן כרמל זצ"ל שם עלה לאוטובוס ברחוב נחמיה בדרכו מירונה.

בהגיעו למירון המתין לו בפאתי הכפר הרה"ח ר' משה ביקובסקי הי"ו מזקני חסידי סטריקוב מתושבי מירון עם רכבו כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א נכנס למכוניתו של ר' משה הי"ו שעקב היותו תושב המקום קיבל רשיון לנוע עם רכבו במעלה ההר בואכה לציון הרשב"י, באותם ימים עדיין לא היו דרכים עקיפות וכל מעלה ההר היה עמוס ברוכלים ודוכנים והדרך במכונית התנהלה לאיטה כשרבים מאנ"ש מלויים רגלית את הרכב, בהגיעו לציון הק' נכנס כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א מהמדרגות בכניסה הצדדית ואז החלו באמירת ספר ראשון שבתהילים כשהרה"ג ר' ישעי' רפפורט שליט"א משמש כש"ץ לאחר שסיימו ספר ראשון שבתהילים ובקשת רחמים ותחנונים יצא רבינו זיע"א למנוחה קצרה ע"ג המדרגות הצדדיות ולאחמ"כ יצא לחצר הציון בה ערך "חלאקע" לילדי אנ"ש ועוד, ואז פצחו בריקוד "בר יוחאי" וזמירות ל"ג בעומר בהתלהבות עצומה במשך שעה ארוכה,

לאחמ"כ רבינו זיע"א ירד מהציון במכוניתו של ר' משה הי"ו והמשיך עם האוטובוס בנסיעתו לצפת שם פנה רבינו זיע"א יחד עם חתניו לדירה מיוחדת שסודרה לו בקרבת מקום לישיבת צפת וכל קהל אנ"ש פנו לבנין הישיבה שם הכינו עצמם לשב"ק כשרבים פנו לילך לביה"ח העתיק ולמקוה האר"י.

בתפילת ליל שב"ק הלך כ"ק אדמו"ר זצוק"ל יחד עם כל אנ"ש לביה"ח האר"י משום כבודו של המרא דאתרא רבה של צפת הרב שמחה הכהן קפלן זצ"ל שהיה בקשרי ידידות עבותים עם רבינו זיע"א שנים רבות, לתפילת קבלת שבת ניגש לעמוד בעל התפילה הרה"ח ר' ישראל דן גרליץ שליט"א מירושלים עיה"ק ולפני כגוונא זימרו יחדיו "בר יוחאי" כמנהג, רבים זוכרים שלפני קבלת שבת יצא כ"ק מרן אדמו"ר לחצר ביהמ"ד והתיישב על הספסל שם התפלל קבלת שבת, (מנהג זה נהג רבינו זיע"א כמה פעמים בהיותו בצפת והיו שהסבירו את הנהגתו זו למנהגו של האריז"ל לצאת לקבל את השבת ב"חקל תפוחין", כידוע שביה"ח האר"י בצפת עומד על המקום המיוחס בו היה האר"י יוצא לקבל את השבת)

לאחמ"כ שבו לסעודת השבת שהתקיימה בחדר האוכל של ישיבת צפת שם היסבו כל אנ"ש לסעודה יחד עם כ"ק אדמו"ר זיע"א כשאצל רבים הייתה זו הזדמנות נדירה לחזות בעבודת הקודש של רבינו זיע"א באמרו "שלום עליכם" ובקידוש, ולאחמ"כ בזמרו לבדו "אזמר בשבחין" כשהוא חוזר כדרכו בקודש על החרוז "יהא רעוא קמיה" וגו', באמצע הסעודה גם אמר כדרכו את מאמר הזוהר לשב"ק ואז כיבד לנגן את שאר הזמירות.

באמצע הסעודה הגיע רבה של צפת הרב קפלן זצ"ל להשתתף בשולחנו של רבינו זיע"א כשהוא מעמיד בקבוק יין על השולחן רבינו זיע"א כבדו מאוד והושיבו לידו ושוחח עימו רבות בדברי תורה במשך שעה ארוכה כשרבים מצטופפים לצדיהם לשמוע את שיחתם, בשעה מאוחרת בירכו ברהמ"ז ולאחמ"כ פרצו בריקוד "מעין עולם הבא" אז שב כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א לדירתו, ואנ"ש ששהו בניין הישיבה נתוועדו בחבורות בהתוועדות מרעים עד לשעות מאוחרות אז נתפזרו בחדרים סודרו בארגון נפלא לתנומת לילה כשפתחו של כל חדר תלוי פתק עליו כתובים שמות השוהים בו.

תפילת שחרית התקיימה בהיכל ביהמ"ד של הישיבה, כ"ק אדמו"ר זיע"א הגיע בשעה 8.30 בבוקר והתחיל בתפילה, ל"שוכן עד" ניגש בעל התפילה החסיד ר' זלמן משה חסידה מירושלים עיה"ק שהתפלל בקול גדול ובהתלהבות כשאף זימר "ממקומך" בקדושה, קריאת התורה קרא כ"ק עט"ר אדמו"ר שליט"א שאף עלה לעלית כהן, רבינו זיע"א עלה כדרכו ל"שישי", ולמפטיר עלה הרה"ג ר' עזריאל ליפל שליט"א מבני ברק כשגם ניגש לתפילת מוסף לרגל יום היא"צ של אביו הרה"ח המפואר ר' ליבל ליפל זצ"ל, כמו"כ גם נידב בצורה נכבדה את הקידושא רבה לעי"נ אביו ז"ל.

לאחר הקידושא רבה והפסקה קצרה היסבו יחדיו אנ"ש בראשות כ"ק רבינו זיע"א לסעודת צפרא דשבתא כשבמהלכה ציזה רבינו זיע"א לזמר את היוצרות לשבתות שבין פסח לשבועות, מכיוון שיוצרות אלו לא נדפסו ברוב הסידורים לקח זמן מה עד שהרה"ח ר' משה חסידה זצ"ל מצא בסידור שהביא עמו מביתו שנדפסו בו יוצרות אלו, עם גמר הסעודה שב כ"ק אדמו"ר זיע"א לדירתו.

לאחר מנוחת הצהריים עלה כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א לבקר במעונו של המרא דאתרא הרב שמחה קפלן זצ"ל כשאילו נלויים חתניו ועוד קבוצה נכבדת מאנ"ש, במהלך הביקור שוחחו רבות בדברי תורה וסיפורי מעשיות (הרב קפלן זצ"ל נתבטא פעם ששיחותיו עם כ"ק רבינו זיע"א בשהותו בצפת נותנות לו חיות לחודשים רבים) כשלאחמ"כ הגיע רבינו זיע"א לתפילת מנחה בהיכל הישיבה ולסעודת "רעוא דרעיון" שנערכה בחדר האוכל אליה הגיעו להשתתף גם רבים מתושבי צפת ומהאורחים ששהו בה, עם סיום ס"ג התפללו ערבית לאחמ"כ עשה רבינו זיע"א "הבדלה" בחדר האוכל כשמסביבו עמדו כל אנ"ש, לאחמ"כ פנו אנ"ש לברכת פרידה מרבינו זיע"א ששב לאחמ"כ לדירתו עד לנסיעתו עם האוטובוס עם אנ"ש לבני ברק משם המשיך לביתו בתל אביב.

אשרי עין ראתה זאת.

(הדברים נכתבו ע"ד הכותב ולא עברו הגהה)

לעי"נ הרה"ח הנכבד ר' מנחם מענדל הוכמן ז"ל	לעי"נ הרה"ח המפואר ר' יהודה (לייבל) ליפל זצ"ל	לעי"נ הרה"ח הנכבד ר' מנחם מענדל הוכמן ז"ל
בן הרה"ח ר' יעקב זצ"ל	בן הרה"ח ר' משה בירד זצ"ל	בן הרה"ח ר' יעקב זצ"ל
מוזקני חסידי סטריקוב בלונדון	מוזקני חסידי סטריקוב בארה"ק	מוזקני חסידי סטריקוב בלונדון
מקושר בלו"נ לכ"ק מרן אדמו"ר זצוק"ל	חיפה - ב"ב	מקושר בלו"נ לכ"ק מרן אדמו"ר זצוק"ל
נלב"ע בשב"ק י"ז אייר ל"ב לעומר תשמ"ז	נלב"ע ביום כ"ב אייר תשל"ז ת.נ. צ.ב.ה.	נלב"ע ביום ט"ז אייר תשס"ח ת.נ.צ.ב.ה.
ומנו"כ בהר הזיתים ת.נ.צ.ב.ה.	נודב ע"י בנו	נודב ע"י בנו
נודב ע"י אנ"ש מוקירי זכרו	הרה"ג ר' עזריאל ליפל שליט"א ב"ב	הרה"ח ר' יחזקאל כהן הי"ו ב"ב

הוצאות הגליון נודבו ע"י ע"י אברכי אנ"ש לרגל שמחתו של ידידו הנכבד המסור והנאמן רב הפעלים

הרה"ח ר' חיים ברוך ויכלדר שליט"א

בהכנס בנו היקר כמר משה סיני נ"י לעול תורה ומצוות בשעט"מ

יהי רצון שיזכה לרוב נחת דקדושה ממנו ומכל יוצאי חלציו מתוך בריות גופא ונהורא מעליא ורוב נחת ושמחה אכ"י.ר.

כעתירת ידידך

התאחדות האברכים דחסידי סטריקוב בארה"ק ביהמ"ד "זכרון מנחם" בירושלים עיה"ק ביהמ"ס "אשל אברהם" בית שמש

התאחדות האברכים דחסידי סטריקוב בארה"ק

ת.ד. 660 בני ברק טל: 03/5795967 052/7689967